

Многолітую вістителів
паш високих, як епох,
і віншую ненасиття
в грудні грабілих тополь.
Многолітую захланне
майоріння кумача,
многолітую коханих,
многолітую печаль.
І печери. І провалля,
многолітую світи,
ті, що далями навальні,
що не можу досягти
ані серцем, ані оком,
ані горлом, ні грудьми,
славлю вроздріб, славлю оптом
і горілку і кумир.
Многолітую бровами, многолітую пером:
як — ярами — хай ярами. Як горбом — нехай горбом!

1963—65